

SESJA TERENOWA

2. Rezerwat przyrody „Skarpa Dobrska”

Skarpa Dobrska jest krajobrazowym rezerwatem przyrody oraz wspaniałym punktem widokowym zlokalizowanym na terenie Kazimierskiego Parku Krajobrazowego. Położona jest na styku dwóch mezoregionów fizycznogeograficznych: Małopolskiego przełomu Wisły oraz Kotliny Chodelskiej. Utworzony został Zarządzeniem Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 8 lipca 1991 roku. Obejmuje on obszar nieużytków rolnych i pastwiska o powierzchni 39,7 ha. Celem ochrony obok wybitnych walorów krajobrazowych, które docenić możemy także z odległej perspektywy jest zachowanie ciepłolubnych muraw (stok krawędzi ma ekspozycję dosłoneczną – południową) o charakterze stepów ostnicowych i kwietnych, rzadkich w skali Wyżyny Lubelskiej i całego kraju. Na glebach wytworzonych z lessów, margli i opok marglistych spotyka się tutaj kwitnące wczesną wiosną chronione gatunki: miłka wiosennego, zawilca wielkokwiatowego, wisienkę karłowatą, a także wężymorda stepowego, kosatkę kielichową czy stepową trawę – ostnicę włosowatą – osiągającą wysokość do 1 m o plewkach zakończonych silnie zondulowanymi włoskami. Mocno erodowane powierzchnie zwierzęcych, mniej odpornych skał węglanowych typu margli i kredy piszącej, które mają swoje wychodnie w dolnej partii stoku, zajmują płyty rzadkiego omanu wąskolistnego. Na zasobnym w węglan wapnia podłożu zwierzęcych margli i opok marglistych wykształciły się tutaj płytkie gleby zwane rędzinami.

W znacznej mierze, obok cennej roślinności murawowej, stok krawędzi porastają zarośla z dziką różą, berberyse, ligustrem pospolitym, tarniną, które w wyniku naturalnej sukcesji roślinnej stopniowo wypierają cenną roślinność murawową. Celem ochrony jest także zachowanie wychodni i odsłoneń różnowiekowych osadów czwartorzędowych oraz różnorodnych form rzeźby.

